

INHOUD

Donkere materie	9
Dit misschien	10
Klei	11
Sequenties	12
Popster	14
De genade van de paarse onderbroek	16
De club	18
Zoen zonder tong	19
Condor	20
Altijd	22
Mammoet	24
Ready-made	26
Restaurant	28
Nostalgie	29
Uit	30
Vader	32
Het goud	34
Leuk dat jullie er zijn	36
Neerzittend	38
Sekhmet te Turijn	40
Advocatenkantoor	42
Beeld voor de openbare ruimte	43
Dorpsgezicht	44
Yeah	45
Groei	46
Idool	48
Afdwalende gedachten	50
Redding	51
Iedere conversatie een quiz	53
Zo laat	54
Stilte	56
Wintergast	58
Slot	60
Annotaties	64

Geen lust om over mijn snikkel te dichten. Luister eens: ik vind het afschuwelijk dat jij mij doet voelen dat ik al mijn doorbloedingen

nog heb. Bovendien beschouw ik het als een nederlaag dat ik er een geschrift voor gebruik om jou dit te zeggen. Welbeschouwd is het laf,

maar ja: iedereen om mij heen is laf, achterbaks, opportunistisch én kleinburgerlijk. Speel ik dan misplaatst de onverschrokken braverik?

Want zoals er emotie televisie en ervaringstheater bestaat, zo bestaat er ook bekentenispoëzie, latexallergie, scheurbuik en donkere materie.

Je hebt geen kennersoog nodig om voorbij alle doodsdrijf naar het naakte causaliteitsbeginsel te staren en dan te blijven geloven dat er iemand komt

die jouw instellingen terugzet in de fabrieksstand – iemand die zegt: laat je kwaakblaas amputeren en kom eens met wat functioneel naakt in plaats

van met met de rookpluim van je tweedekker geschreven boodschappen. Echt *niemand* laat zijn hart in het stof trappen door een kerstkaartrelatie,

daarvoor is het leven te leuk, het samen te eng, de warboel te groot, en de menigte te bang. O trouwens, 06-98765432 is helemaal mijn nummer niet.

En uit schaamte voor alles wat dit impliceert wil ik op een onbewoond eiland met precies in het midden één kokosnootdragende palm worden achtergelaten.

Inclusief stoppelbaard. *En* in gescheurde kleren. Zittend in het blanke zand heb ik dan tijd om een meditatie uit mijn kruin omhoog te laten dampen, eentje

die het schrikbewind van de ikvorm ontwricht, opdat er vanaf dat moment slechts deugdzzaam gepolitoerde gedachten uit mij ontspringen die tezamen

een magnifiek bouquet vormen. Pfff. Ik overpeins de gebeurtenissen in het steunplot en concludeer: ik wil een zoekmachine die mij zoekt.

En een

vindmachine

die

mij

onafgebroken

vindt.

DIT MISSCHIEN

een fliebertje

blauwe smurrie, weeïg

...een bosje draadjes

ja ik voel restwarmte

op mijn plakkerige vingers

in het in het putje wegsijpelende water

met hoog de fleurige lampjes

oh ik kijk door een vloeistofdia

naar een school schoolkinderen

en weet onderhand van alles over van alles

zodat ik ontcijfer uit een warwinkel van simulacra

die vervallen tot vlekkerige patronen

die lispelen zoals de wind duinen verplaatst

een onafgebroken vandaag

waarin een aan zes zijden dichtgeschroefde houten doos

wacht in de herfstige oksel van een berk

en roept als een uil in de nacht

luister ik denk ik denk enkel in ofs en/of en/ofs

want stel dat je blind bent en je hoort

het onrustbarend ploeteren der machines

het snateren van de groezelige eenhoorn

wat dan?

KLEI

Klei. Een mêlee van kleurige hompen. Geconcentreerd draait hij ballen totdat er van wat restjes blauw en groen juist ja

en in de vensterbank ligt de bicolor bal uit te harden tot de schoolbel gaat. En zo gebeurde het, dat hij hem voor vaderdag aan zijn vader gaf, die onverbiddelijk raadselachtige Vader die wekelijks de zondag benut om langs de sportvelden zijn kroost te commanderen en enkel met Kerst en Pasen naar de kerk gaat 'om even mijn gezicht te laten zien'.

Nu komt er iets wat moeilijk te beschrijven is.

Want vlak nadat het gewelf boven de oerzee opgetrokken was geschiedde het dat er een woord ontrolde aan de ziedende tong van een zonnestorm. Helaas verkoelde het arme ding ogenblikkelijk, broos en onmachtig als letters nou eenmaal zijn ten opzichte van dergelijk rabiaat astrofysisch geweld.

En wat deed de wijze demiurg toen, in al zijn grootheid?

Hij liet een prei groeien uit de blauwgrijze klei. En vervolgens liet hij een konijntje komen dat knabbelde aan die prei. Meteen daarop liet hij de mens verschijnen, die de prei opat, en ook meteen maar het konijntje.

En dat die mens later op eigen kracht voor alles woorden en namen moest gaan verzinnen, daar had geen quark op dat moment nog weet van.

Guttegut, het werd bereleuk op aarde. De grote pleuris borrelde allerwegen reeds.

SEQUENTIES

Op de mierzoete foto die als bureaublad staat ingesteld is een sprookjesachtig woud bewerkt tot een orgie van bijkans fluorescerend dampend groen. Een door de zon beschenen bladerdak overhuilt een scène die de idylle van een ongerepte aarde oproept, belooft, viert of suggereert, en dat is precies wat ik er op tegen heb vandaag.

Want dit bos vult zich straks met pratende wandelgroepen (/wandelende praatgroepen), met joggende veertigers en ernstige stellen op identieke fietsen terwijl openlijk disfunctionele families omringd door leverkleurige honden die jolig rond de overvolle picknicktassen springen hun opklapstoeltjes richting recreatiezone sjouwen.

Ik ren en zet mij bij het ven aangekomen neer op een van ruwe boomstammen gemaakt bankje en haal een mueslireep uit mijn gordeltasje. De bonte specht, de lijster en de koekoek klinken patent. Het water is dermate helder dat ik de aanvechting voel om er een muntje in te werpen en

een wens te doen:

1. geld
(kankervrije:)
2. tijd
3. vrouwen
4. kinderen

Bedachtzaam neem ik een hap en direct beginnen er in mijn hoofd twee stalen kogels rond te roetsjen die in gedurige achtervolging elkaar proberen in te halen. Ogenblikkelijk probeer ik mijn positie te bepalen temidden van het toenemend gesuis van waaruit een stem aanzwelt die zegt:

Krankzinnigen bestaan
enkel uit verbeelding
bestaan krankzinnigen

– AAH schrik ik wakker op mijn kantoorstoel en lees de plaknotitie
'SEQUENTIES UITWERKEN' Terstond klikt er een schakeling in mij
en kruisen er ijskoude woorden door mijn kop:

paardrijden boogschieten **ALLES** stildansen zwaardvechten **WAT** nekmasseren
hondentrainen **IK** ijshockeyen hockeyen **NIET** fluitspelen moppentappen **KAN**

wijnproeven strijken **ALLES** wildbraden houthakken **WAT** nadenken aanvoelen **IK**
brievenschrijven stropdasstrikken **WÉL** fietsbandplakken strafschoptoppen **KAN** –

Op de bodem van de vijver ligt een bodemschat
stom en wrokkig te wachten op de wederkomst
van

mijn gijzelaar, premiejager annex harlekijn
die onbewapend en nerveus op het punt staat
om door het beeldscherm te springen en de
oksselfrisse amateur op dat rustieke bankje

op zijn tronie te timmeren.

– puntlassen tingieten **ALLES** opvoeden kaasmaken **WAT** – als het ooit kan, kan het nu –

Gebeurt het?

Gebeurt het?

Nee.

Nee.

In het naburige sprookjesbos
ontwaken rammelende zwammen
in hun fluwelen koningsbed van mos.

Ze groeien tot aan de boomtoppen en
schijten trage draden uit hun hoed. Pas drieduizend
jaar later ontdekken wetenschappers de toedracht
van dit alles. En de waterspiegel wacht op een
vrijkomende functie in een andere tekst.

(ontbreekt een passage)

...en aan de overkant
schrobt een kampeerder
met een tandenborstel de
vlekken uit zijn onderbroek.